

praktiske Betydning, at det let fører til en Inkvifition, et Angiveri, for saa vidt som det skal undersøges, om saadanne Fremgangsmaader benyttes af den ene eller den anden i hans Produktion. Noget andet er, naar Talen er om Frembringelsen af individuelt karakteriserede Genstande, som kunne undersøges, og som man kan paavise foreligger objektivt, hvor man altsaa kan paavise, om de ere i Strid med Patentet, fordi det netop er saadanne individuelle Genstande. Men naar Talen er om Fremgangsmaaden i Industrien, vil man formentlig komme ind paa et Omraade, hvor man maatte gøre nok saa megen Stude som Gavn ved Patents Meddelelse. Det maa jo ogsaa erindres, at der er en stor Del Opfindelser, paa hvilke der efter deres Natur ikke kan gives Patent, nemlig hvad jeg vil kalde økonomiske Opfindelser. Det, at en Mand finder paa en ny Forretningsvirksomhed, det, at han har Dje for, at en vis Industri, som man hidtil ikke har kendt, kan have sin Plads paa Markedet, vil i Almindelighed føre til, naar Eksperimentet lykkes, at alle kaste sig over det samme og ødelægge Markedet for ham, men der er ikke noget Bærn derimod, for saadanne økonomiske Ideer kan der ikke gives Patent. Men noget lignende forekommer mig at være Tilfældet med Hensyn til Opfindelser, der angaa egentlige, i Produktionen benyttede Fremgangsmaader. Det vilde dog have været en egen Sag, om nogen her til Lands f. Eks. havde kunnet tage Patent paa Koldtvandsmejerier eller paa Isafføling ved Smørproduktionen eller andre saadanne Fremgangsmaader, som, naar de først ere komne frem og bleve bekendte, fornuftigvis maa blive alles Eje, og noget, hvortil alle have Adgang. Forholdet forekommer mig ogsaa her at have sin Parallel og Analogi paa Forfatterens Omraade, hvor det, man giver Eneret og Beskyttelse, er den individuelle Form. Forfatteren har givet sine Tanker, det bestemte enkelte Værk, som foreligger, men derimod ikke de Tanker, som forekomme deri, den ny videnskabelige Erkendelse, han har gjort. Den bliver Allemands Eje, naar den først er kommen offentlig frem. Paa lignende Maade synes jeg, man bør forholde sig lige over for ny Fremgangsmaader i Industriens Tjeneste, og at der paa dette Omraade trænges til, at der drages skarpe Grænser, og til, at der gøres en snævrere Begrænsning gældende end den, Lovforslaget har. Jeg har tilladt mig, saa udførlig at komme ind paa dette, idet jeg ligesom den ærede første Taler forventer, at Lovforslaget vil blive overgivet til et Udvalg. Da jeg imidlertid for mit Vedkommende ikke ønsker at faa Sæde

i dette Udvalg, fordi jeg allerede er stærkt beskæftiget i Rigsdagens Tjeneste, har jeg ikke villet undlade at fremsætte disse Tanker ved Lovforslagets første Behandling.

Beth: Den ærede foregaaende Taler oplyste, at der nu aarlig gives omtrent 400 Patenter. Dersom man vilde undersøge, hvor mange af disse Patenter eller hvor mange af disse Opfindelser, hvorpaa der er taget Patent, der i Virkeligheden faa nogen Fremtid, saa tror jeg, at man vil komme til et meget sørgeligt Resultat. Jeg tror, Resultatet vil være dette, at det er en overmaade liden Brøkdelen af de Opfindelser, hvorpaa der tages Patent, som opnaar nogen Fremtid, som faar nogen Betydning, eller som bringer Opfinderens nogen økonomisk Fordel. Man vil sikkerlig i flere Tilfælde finde, at Opfinderens kun har økonomisk Tilfættning, og at hans Forhaabninger ere blevne fuldstændig stufede i enhver Retning. Naar man har Lejlighed til at høre Andragere eller Jofst, som paatænke at andrage paa Patenter, saa overbeviser man sig snart om, at ikke sjældent, ja meget hyppig, tør jeg sige, spiller den vedkommendes Fantasi en stor Rolle. Han tror, at han har gjort en brillant Opdagelse, men naar man ser nærmere paa den, eller den bliver nærmere prøvet, naar den skal udføres, viser det sig gerne, at den falder sammen. Det hele var kun Fantasi, kun gylbne Forhaabninger, som ikke kunne gaa i Opfyldelse, og intet andet. Af disse Grunde er det min Mening, at der ikke foreligger nogen særlig Marsjag til at indskrænke Meddelelsen af Patenter. Thi det er i Virkeligheden kun de allertærreste af disse Eneretsbevollinger, der faa nogen som helst praktisk Betydning. Naar det blev nævrt af en af de foregaaende ærede Talere, at det undertiden er Ubethdeligheder, hvorpaa der søges Eneret, saa er det ganske vist Tilfældet, men jeg tror ogsaa, at man maa være opmærksom paa, og bør være opmærksom paa, at det undertiden kan være disse Ubethdeligheder, som betale sig allerbedst, som bringe Opfinderens de allerstørste Fordele. Jeg har saaledes hørt sige — jeg giver det ikke for andet, end hvad jeg har faaet det for —, at den Opfindelse, som er anbragt paa de allerfeste Paraplyer, og som bestaar i en lille Krop i Nærheden af Haandtaget, hvori Spidserne af Opstanderne eller Spilerne i Paraplyen samles, har betalt sig ganske fortreffelig. Denne Indretning findes næsten paa enhver Paraply. Det er en ren Ubethdelighed, men netop paa Grund af dens store Udbredelse har jeg hørt, at den betaler sig glimrende for